Ч. 92. Середа 3 (16) мая 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Дума при роботі.

Российска Дума державна забрала ся з цілою енерґією до роботи. З дотеперішних єї нарад видко, що її діяльність ані крихти не ріжнить ся від діяльности инших парляментів. Се з якогось рода здивованєм підносять деякі німецкі ґазети, гадаючи очевидно, що в Росиї нема таки зовсім культурних людий. Наради відбувають ся з цілою повагою і видко, що поодинокі бесідники старають ся о то, щоби удержати спокій і рівновагу, що в теперішних ворушливих часах досить трудно. Длятого то не дивота, що в поодиноких промовах слідно велике роздразненє, але мимо того загальний настрій єсть дуже поважний і видко стремленє до того, щоби уникати всего, що могло би до вести до якогось конфлікту з правительством. В слідуючім подаємо звіт з послідних двох засідань.

Суботнішне передполудневе засіданє Думи розпочало ся відчитуванєм привітних депеш, які наспіли зі всіх сторін Росиї і з заграниці числом около 240. Грімкими окликами повитано повідомленє президента, що наспіли також 4 депеші від політичних вязнів з ріжних вязниць а між тими з Чіти і Карґополя. На загальне жаданє відчитано ті депеші, а палата з вимкою кількох послів з правиці вислухала їх стоячи. По відчитаню залунало в цілій сали одним голосом: Помилуваня! Амнестиї! На внесенє кількох послів ухвалено відповісти на ті депеші.

Відтак приступлено до вибору віцепрезидентів і секретарів. Пос. Кокошкін поставив внесенє, щоби приступлено сейчас до уложеня окремих приписів що до вибору на уряди в Думі, а радше до ревізиї дотичних точок реґуляміну установленого правительством. Внесенє то викликало оживлену дискусию, в котрій забирали голос посли Гайден, Анікін, Бондарев і Савелєв. Всї годили ся на то, що тепер не пора на обширну дискусию над тою формальною справою, що треба, як сказав Бондарев, „звернути цілу свою увагу на важні справи гнобленої вітчини“. Кокошкін взяв тоді назад своє внесенє і приступлено до вибору.

Віцепрезидентами — як ми то вже доносили — вибрані кн. Долґоруков і проф. Ґредескул. Вибір Ґредескула викликав серед селяньских послів велике вдоволенє. Секретарем вибрано кн. Шаховского а єго заступниками послів Шапочнікова, Кокошкіна, Ришкова, Шершеневича і Поляка Понятовского. По виборах поставив пос. Родічев пильне внесенє, щоби Дума державна звернула ся до царя з адресою, щоби до уложеня адреси вибрано комісию з 33 членів, і щоби комісиї покласти за обовязок, аби она у відповіди згадала о безусловній потребі оголошеня повної амнестиї що до всїх провин релїґійних, аґрарних і політичних.

В дискусиї над сим внесенєм перший промовив сам Родічев і заявив що слїдує: Моє внесенє то не партийне; справа, до котрої оно відносить ся, то справа цілого народу. В тій справі не повинно бути ніяких партий. Амнестия і ласка то привилей монарха а наша заява єсть заявою цілого страдаючого народу, виміреною до монарха. То слово, котре ми повинні сказати, не випливає з нашого бажаня, то благаня, жаданя і бажаня цілого народу российского. І хвала Богу, що це час виповідати жаданя. Може за кілька днів буде вже за пізно на висказанє навіть наших бажань. В тім страшнім часї не всї потерпіли страти, але всї страдали по причині кровавих подій. Тепер они не так часті, але ще в цьвітни виконано 99 вироків смерти. То діє ся в краю, о котрім говорять нам з катедр шкільних, що кари смерти в нім нема! Мусимо жадати зміни тих відносин, заведеня таких условий, котрі зробили би в краю спокій а нам дали можність успішно працювати... Противники амне-

---

3)

Образки з Каліфорниї.

Після дра В. Черного і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Вершки високих горбів серед міста, попертинаних поперечними улицями, ще не забудовані. Крутими стежками можна на них вилізти і здає ся в першій хвили, що ми десь на селї або що ідемо в гори. Земля тут вкрита всюди травою а місцями ростуть сосни і ялиці. Коли же вийти на такий вершок, де вже вітер добре посвистує, показує ся нам прекрасний вид на місто з єго біло-сїрими домами, помежи котрими видніють ся вежі церков, публичні будинки і деякі „дерихмари“, котрих однак в Сан Франціско дуже мало, а до того ще й природна вижина відбирає їм той характер, який они мають в инших американьских містах.

З публичних будинків в Сан Франціско найзамітнійший громадский дім або ратуш (City Hall). Єсть то — нині треба би поправдї сказати: був то — величезний будинок цілий з каменя, котрого будова тягнула ся від 1871 аж до 1896 року і коштувала кругло трийцять мілїонів корон. Середна часть сего будинку, положеного майже в самім осередку міста при улици Маркет, нагадує своєю банею і подвійним рядом коринтийских стовпів парискиий пантеон а сама баня єсть по бани на церкві сьв. Петра в Римі найвисша па сьвіті. З инших будинків замітні: монетарня, уряд почтовий і митовий, католицка церков сьв. Ігнатия, в котрій може помістити ся 4000 людий, і кілька инших; впрочім Сан Франціско не богате у величаві будівлї.

Приватні доми поза улицями, де найбільший рух торговельний, суть майже без вимки деревляні, а щоби красше виглядали і подобали на муровані, украшені штучними примурками, ґзимсами і стовпами та помальовані зверха камінною, білосїравою краскою або марморовані. Навіть виступаючі під дахом бальки суть так повирізувані, щоби то здавало ся, що то так витесаний камінь. Вікна в домах, високі і вузкі, уміщені межи двома тоненькими стовпами з каблуком в горі. Замітне то, що в Сан Франціско лиш дуже мало таких домів, якими визначають ся тепер майже всї великі міста американьскі, а котрі задля своєї страшенної висоти дістали назву „дерихмарів“. До найвеличавійших того рода домів належить торговельний дім Каль (Call), високий на двайцять поверхів, котрий побудував славний на всю Каліфорнию цукровий король Шпрекельс, Німець з роду. Напротив сего дому видніють ся два другі дерихмари, один власність видавництва ґазети „Examiner“, другий видавництва ґазети „Chronicle“. Всї тотї доми побудовані в той спосіб, що кліть їх виповнену каменем і цеглою творять сталеві бальки.

До найзамітнійших того рода будівель належить т. зв. „Палатовий Готель“ (Palace Hotel), будинок на вісім поверхів високий, котрого будова коштувала півтретя мілїона долярів або $17\frac{1}{2}$ мілїона корон. Величезний сей готель, призначений для подорожних, з Америки, Европи і далекого веходу, може помістити в собі що найменше 1.200 гостий. Крім многих широких і вигідних сходів, єсть тут ще пять елеваторів, порушаних парою, котрі від самого рана аж до пізного вечера суть заєдно в руху і то підносять гостий в гору то спускають їх в долину. Навіть ті, що мешкають на найвисшім поверсї, мають так легкий приступ до своїх комнат, як би они знаходили ся на земли. На плоскім даху єсть місце, де довкола дому можна ходити і звідки прекрасний вид на ціле місто і єго охрестність а довкола него повно коминів з бляхи.

Подвірє сего готелю, довге на 144 а широке на 84 стіп, єсть в горі вкрите склянним дахом, а під ним як в театрі іде довкола сім ґалерий опертих на стовпах. Вид з горішної ґалериї, украшеної всїлякими ростинами і цьвітами та присолоненої з переду грубим склом, єсть одиноким в своїм роді, коли вечером ціле широке подвірє осьвітять електричним сьвітлом. Звичайно що понеділка вечером, иноді й частїйше, відбувають ся тут концерти, на котрі мають вступ не лиш самі гості готелеві, але кождий, хто лиш прилично одягнений і може зачисляти ся до лїпшого товариства. В таку пору сходять ся тут всї панове й пані і ніхто не питає, хто они та які, коби лиш своєю поверховностию і своїм поведенєм нікого не відтручували від себе. Коли при такій нагоді дивити ся на тих людий з найвисшої ґалериї, то они виглядають як ті малесенькі ляльочки, котрими порушає якась невидима рука.

сти кажуть, що помилувані не перестануть допускати ся злочинів! То не правда! Вироки смерти і знущане — от що викликує злочини. В хвили, коли цілий край дрожить в пориві відновленя, не псуйте народної радости скупством, обмеженями і торгами. Дайте широку ласку! Забудьте вину одному, а вам забудуть многі... Амнестия повинна бути загальна, без ніяких обмежень, за всі провини, котрих мотивом була похибка. Для людий, котрі жертвували своє житє за ідею, нема кари смерти.

По Родічеві промовив пос. Анікін: Ми чули, панове, знамениту бесіду і горячий відклик до ласки. Я не буду так говорити. Не буду говорити о ласці, але о справедливости. Родічев говорив, що треба простити тим, котрі похибили, а я скажу, що треба увільнити невинних. Так, десятки тисячів людий невинних, вхоплених на улицях, відорваних від свояків, заведено до вязниць, в котрих гинуть, в котрих перебувають страшні муки, в котрих розбивають собі голови об мури. — Панове! Я взиваю справедливости! Неправди не повинно бути на сьвіті. Десятки тисячів селян сидять у вязницях, в котрих обходять ся з ними гірше як з засудженими до тяжких робіт. Тих селян звуть розбишаками. Але чи то виновники? То зголоднілий, темний нарід, котрий не може нічого сам сказати ані вислухати розумного слова. Не вільно порікати селяньства! Жадаємо справедливости для селян. Яко селянин можу сказати, що страдає ціле селяньство російске і жадає свободи, яко діла справедливости!

В подібнім дусі промавляв селянин Аладін. На засіданю в неділю відбуло ся голосоване над тими внесенями. Против пильности промавляв віцепрезидент палати Гредескул і инші бесідники, доказуючи, що тим способом могла би ситуация заострити ся і прийшло би до конфлікту. П. ґр. Гайден остерігав палату і упоминав, щоби она зберігаючи свої права, шанувала також прероґативи других. За пильностию промавляв пос. Савелєв, репрезентант робітників. Дума остаточно відкинула пильні внесеня і вибрала комісию з 33 членів для виготовленя адреси. Крім того ухвалено внесенє пос. Вінавера поручаюче комісиї для виготовленя адреси, щоби проєкт тої адреси предложила Думі дня 15 с. м. о 2 год. по полудни, а аж до того реченця Дума перериває свої роботи. Ухвалено ще внесенє пос. Гарусевича поставлене іменем 27 польских послів, після котрого комісиї адресовій має бути передане також їх пояснене о положеню в царстві польскім з народної точки погляду.

Росийскі основні закони.

(К.) Ніхто не може бути потяганий до одвічальности за якусь провину, як лиш в спосіб установлений законами. Нікого не можна арештувати як лиш в случаях предвиджених законом. Помешканє кождого єсть ненарушиме. Без призволеня властителя помешканя не можна переводити ревізиї, а конфіскати дозволені лиш в предвиджених законами случаях і в спосіб установлений законами. Кождий росийский горожанин має право вибирати собі свобідно своє місце проживаня і своє занятє, набувати власність і продавати єї та без перешкоди виїздити за границї державн. Виїмки з того будуть установлені в окремих законах

Росийскі піддані мають право — мирно і без оружия — відбувати збори, о скілько они не противлять ся законам. — Кождий може в границях установлених законом устно або письменно висказувати свої гадки і друком або в инший спосіб їх ширити. Росийскі піддані користають зі свободи віроісповіданя. Услівя до користаня з того права будуть установлені законами. Раду державну і Думу державну буде цар скликувати що року указами. Реченець, до котрого мають тревати що року сесиї Ради державної і Думи державної, як також перерви в протягу року будуть установлені найвисшими указами. Укази і прикази, видавані у виконуваню найвисшої власти державної або безпосередно видавані царем, буде контрасиґнувати президент ради міністрів або дотичний міністер або управитель окремої галузи адміністрациї а управляючий сенат буде їх оголошувати.

Вісти політичні.

З Ради державної.—Бійка Чехів з Німцями.— Подиї в Росиї. — Туреччина а Анґлїя.

На нинїшнім засїданю палати послів промавляв президент палати кн. Гогенльоге в справі реформи виборчої і сказав, що розходить ся о то, щоби австрийске право виборче до Ради державної оперти на основі загального і рівного права голосованя та щоби на тім поли перевести засаду рівних прав в виду рівних обовязків. Мусимо — казав бесїдник — мати перед очима, що реформа виборча не щезне вже з порядку дневного, позаяк там, де конечність державна і публична сьвідомість права сполучені разом задля осягненя спільної цїли, там всякий опір даремний. Бесїдник відкликав ся до послів, щоби не відтручували поданої руки. (На то пос. Шенерер: Ми відтручуємо! — Загальна веселість).

В Опаві на Шлеску прийшло оногди межи Чехами а Німцями підчас прогульки чеської „Бесїди" до великої бійки, котра потягнула ся аж до вечера. Зранено три особи.

День першого мая в Росиї минув досить спокійно. Лиш по части в Петербурзї а відтак у Волоґдї і Варшаві прийшло до більших розрухів. В Петербурзї убили робітники команданта петербургского порту Кузьміча, котрий обходив ся дуже люто з робітниками а вчера не хотів допустити, щоби сьвяткували день першого мая. У Волоґдї прийшло межи робітниками а селянами до бійки. Селяни стали робітників бити камінями, коли они їх хотіли змусити до того, щоби перестали робити. Робітники хотіли змусити також купців, щоби замикали склепи. Коли хтось стрілив до товпи, кинулась товпа на ратуш і підпалила єго. Губернатор Ладиньский, котрий прибув на місце огню, і кілька иньших осіб зранені.

З Константинополя доносять: Вчера вечером дав анґлїйский амбасадор Портї новий реченець 24-годинний до сповненя жадань Анґлїї. В тій новій нотї правительство анґлїйске заявляє, що не вдоволить ся заведенєм status quo на Синайскім півострові, але домагає ся докладного управильненя границї. Порта дала вчера відповідь, але невдоволяючу і неофіциальну. Новий реченець минає нинї.

Крім богато комнат до розмови або т. зв. парльорів, єсть в сім готели ще 800 комнат для гостий, а при кождій єсть комнатка до купелї, 4 величезні салї столові, салї концертові, читальня і т. д. Тут мешкає рідко коли менше як тисяч гостий, а навіть богачі з Сан Франціска винаймають тут помешканя для своїх родин. До услуги в готели держать 500 людий. Задля безпечности від огню знаходять ся на кождім поверсї в ріжних, легко приступних місцях прилади до гашеня. Мури того будинку, внутрішні стіни, помости і стелї постягані зелїзними штабами так кріпко, що ніяке з дотеперішних землетрясень, які не рідко тут бувають, доси анї трошки їх ненарушило. (Аж послідне завалило таки цїлий сей будинок!)

Найкрасша і найбільша улиця в Сан Франціско то улиця Маркет (Market Street), при котрій стоять найважнїйші і найбільші доми торговельні та найбогатші склепи. Тут і найбільший рух. Улиця тота іде від побережа над заливом, від того місця, де причалюють лодки, що перевозять подорожних з міста Окленд (Oaklad), положеного напроти Сан Франціска по другім боці заливу, на полудневий захід і через то обминає тоті горби, що лежать просто на заході а внаслідок того єсть аж 5 кільометрів довга. На декотрих улицях, де в день великий рух, де гуркотять заєдно вози з набором, і де коло склепів глотять ся люди, буває вечером такий спокій, що здає ся, як би там люди повимирали. Коли іти пізно вечером, то чути, як від стін відбиває ся гомін кроків, а на улици не видко анї живої душі.

На полудне від Маркет Стріт стоять фабрики а в т. зв. Потреро осїли також біднїйші люди. До сеї части міста припирає тота часть, що ще й нинї має назву Місиї. Тут була давнїйше францісканьска місия Дольорес. Тут видко ще останки давних іспаньских будівель. Малий, низький будинок; з обох боків круглої брами двигають два прості півстовпи примурок, на нім стоять менші стовпи, а межи ними знаходять ся три отвори, в котрих висять старі, снітию вкриті дзвони. Плоско спадаюча криша вистає з переду і по боках далеко наперед а на вершку стоїть простий деревляний хрест. Білий тинк на мурах місцями вже зовсїм обсипав ся а місцями став жовтий. Побіч старої місиї лежить старе кладовище. В куте камінних сходів, що ведуть до замкнїних закратованих дверий, навіяв вітер кусники паперу, стебла соломи і порох з улицї. Помежи заржавілими штабами крат звисає зісохла довга трава, коло неї стоять бодаки зі своїм опорним листєм ніби на сторожи коло самотного кладовища. Але понад звістними, сїрими памятниками, понад плитами на гробах, що попукали та позападали в землю, порозростали ся рожі, білі і червоні рожі мов би, по вні милосердия, хотїли перед глумливо холодними очима теперішности укрити запустїлі старі развалини. Мотилї літають понад нагробниками і рожами і несуть на своїх пестрих крильцях сьвітло сонця в темну тїнь кипарисів. А побіч стоїть нова, порожна церков, будинок з червоної цеґли, з байдужними фабричними лініями, вежа єї притята і має в чотирох углах вежочки, що виглядають мов би маленькі комини. Нова американьска церков споглядає згорда на малу місию; она без сумніву кріпше збудована і просторійша, більше в нїй воздуха, она здоровійша і практичнїйша, а всеж-таки, коли дивимо ся на ту нудну будівлю з цеґли, призначену лиш на то, щоби служила до своєї цїли, то вся наша симпатия тягне нас до тої низької іспаньскої церковцї, що вже розпадає ся, і нам нагадують ся тоді давні часи, коли тихі і спокійні побожні люди разом з вірою Христовою ширили культуру і цивілїзацию серед тих нещасливих племен, по котрих нинї ледви ще слїд остав ся.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 15-го мая 1906.

— **Затверджене вибору.** С. В. Цісар затвердив вибір дра Володисл. Чайковского, посла на сойм і адвоката в Перемишли на маршалка, а кн. Володисл. Сапігу, властителя більшої посілости в Красичині на заступника маршалка ради повітової в Перемишли.

— **Перенесеня.** Гал. Дирекция почт і телеграфів перенесла почтового офіцияла Генр. Фляха з Калуша до Львова. — П. управитель міністерства судівництва перенїс нотаря в Нижанковичах, Ів. Мелешкевича, до Микулинець.

— **На львівский університет** виписало ся доси в лїтнім півроці 2690 слухачів і 191 слухачок. Між ними єсть 372 богословів, 1468 правників, 120 медиків і 891 фільософів. В спізненім речинци звичайно виписує ся ще около 200 студентів.

— **Дрібні вісти.** Нинї в ночи згорів у Львові партеровий дім при ул. Янівскій. Причина огню незвістна. — Краєва рада шкільна признала громадї Честине, жовківского повіта, безпроцентову позичку в квотї 2000 корон на будову школи. — В суботу над раном арештувала поліция у Львові різьбарского челядника, Кар. Трешера, за те, що пробив ножем столярского челядника, Стеф. Колодія. Трешер підозрівав Колодїя. Трешер підозрівав Колодїя о зносини з своєю женою. Тяжко раненого Колодїя забрано до шпиталя. — Буря в місцевости Фрайвальд, на Шлезку, наробила оногди дуже богато шкоди. По хмароломі вода залила цїлу околицю і в деяких домах дійшла до висоти одного метра і богато домів підмулила.

— **Зазив до читалень „Просьвіти“.** Незадовго, бо вже 29-го червня с. р. відбудуть ся загальні збори товариства „Просьвіта“ у Львові. До звіту з дїяльности виділу суть конечно потрібні справоздання читалень. До кождої читальнї „Просьвіти“ вислано відповідний бляикет, але до тепер заледви третя часть зволила надслати свої справоздання. Просимо поспішити ся виділи читалень, а особливо їх голови мають сповнити сей обовязок — наложений на них статутом — під особистою відвічальностию. — З канцеляриї товариства „Просьвіта“ у Львові.

— **Нові гроші в Чорногорі** будуть тепер заведені на основі указу пануючого князя. Доси Чорногора не мала власної монети, лише послугувала ся австрийскою, що мала у неї значінє монети державної. Тепер постановлено завести власну монету, поки-що лише дрібну, з ніклю і бронзу, що відповідає австрийским 20, 10 і 1 сотикам. Ті гроші подібні зовсім до австрийских, лише державний герб і напись инші. Позаяк Чорногора не має власної монетарнї, тому вибиванє нових гроший мусїла поручити заграници, іменно головному монетарному урядови у Відни, що в послїдних часах займає ся крім заспокоюваня власних потреб виконуванєм замовлень для чужих держав, а то для Бразилїї, Єгипту, Ліхтенштайну і Сербії.

— **Убийство і самоубийство.** Урядник одного з банків в Познани, Чеслав Павроцкий, украв був там свого часу значну квоту і відповів за те рік у вязници. По відсидженю тої кари перенїс ся до Берлина і аби роздобути средства до житя, почав старати ся о руки ріжних женщин, від котрих при тім вимапював в зручний спосіб гроші. В послїдних часах учепив ся заможної вдови, якоїсь Ядвиги Рольє, хорошої і молодої женщини. Рольсова не мала спершу нїчого против него, але коли опісля пізнала его малу моральну вартість, зірвала з ним всякі зносини. Сими днями удало ся Павроцкому вдерти ся до єї мешканя, де зажадав від неї рішучо 400 марок. Коли вдова, обурена безличностию мантїя, відмовила датку, стрілив він до неї з револьвера і положив єї трупом на місци, а відтак зі страху сам собі відобрав житє.

— **Мантїй.** На цікаву вигадку попав один Віденець. Іменно прийшов до одної гостинницї і зажадав гуляша. Нараз скрикнув і виймив з уст кусник скла, доказуючи, що найшов его в страві. Властитель гостинницї повірив тому, а побоюючи ся, аби гість не наробив крику, бо виполошив би ему всїх гостий, дав ему 20 корон за мовчанє. Вигадливий Віденець вимантив в той спосіб гроші і в инших гостинницях і аж поліция попала на гадку, що то просте обманьство та замкнено пташка до арешту.

— **Убийник 36 женщин.** В місцевости Маракеш в Марокко арештовано шевця Магомеда Месееві, котрий убив задля рабунку 36 женщин. Трупи закопував в своїм огородї. Лише з трудом удало ся убийника відвести до вязницї, бо роз'ярена товпа хотїла его на місци убити. В четвер минувшого тиждня покарано убийника смертию, прибивши его на публичнім місци на хрест.

— **Месть студента.** Як ми вже доносили недавно застрілив у Відни студент медицини Милослав Пеїч свого товариша Марка Ісаковича, а відтак сам тяжко пострілив ся в самоубийчім намірі. Причина самоубийства після віденьских дневників була така: До медичного деканату у Відни надійшло безіменне донесене, що Пеїч записав ся на університет на основі сфальшованого сьвідоцтва зрілости. Передтим вже батько Пеїча в Сербії одержав подібну вість, наслідком чого покликав сина до себе. Вернувши до Відня, Пеїч почав підозрівати товариша і свояка, Ісаковича, що то він писав ті листи, і відгрожував ся голосно, що ему за те відплатить ся. Крім сфальшованя документу тяжить на нїм закид кількох крадежий. Лишений средств до житя і страхаючись відвічальности за фальшованє, пімстив ся на Ісаковичу, убиваючи его вистрілом з револьвера.

† **Помер** др. Бронислав Миговнч, лїкар в Роздолї, по короткій недузї, заразивши ся тифом, в 40-ім роцї житя, полишивши жену і троє дїтий. Покійний був чоловіком незвичайної честноти і полишив по собі щирий жаль.

Господарство, промисл і торговля.

(Конецъ).

З тов. обезп. „Днїстер“.

Кошти адміністрациї товариства разом з провізиєю агентів виносили в 1905 р. 358.160·33 К, а відчисливши провізию, узискану з реасекурациї, 285.500·09 К; видатки амортизацийні і иньші виносили 22.616·07 К.

Огневим сторожам удїлено 1.773 К, а за ратунок при пожежах виплачено 4.238 К, — разом 6011 К; з того 74 „Соколам“ 1.848 К, 23 „Січам“ 425 К, а иншим сторожам 2.454 К, решту громадам і приватним.

Білянсова надвижка виносить в 1905 99.796·90 К. З тої суми призначує надзираюча рада 20 прц. = 19.959·40 К до фонду резервового, а решту 79.737·50 К на звороти для членів. Ті звороти виносили би 4·4 прц. всїх премий; а щоби їх піднести до висоти 5 прц. премий, радить рада доложити ще 11.562·42 К з специяльного фонду для зворотів.

Для зрозуміня розвитку товариства за час 13-лїтного его істнованя варто порівнати стан обезпеченя і фондів товариства з першого року і з остатного.

В адміністрацийнім роцї 1893 видало товариство важних поліс 14.337 в 1.532 громадах на обезпечену вартість 20,261.456; премії виносили тоді 154.517 К; шкід було 89, а виплачено за них 54.819 К; білянсова надвишка виносила 15.045, резерва премії 16.977, а резервовий фонд 15.543.

В р. 1905 видало товариство 190.632 важних поліс в 3.700 громадах на обезпечену вартість 185,522.611 К; премії виносили 1,827.998 К; — шкід було 2.049, а виплачено за них 1,134.253 К; білянсова надвишка виносила 99.797 К, резерва премий 415.563 К, а резервовий фонд 740.322 К.

Шкоди, виплачені за тих 13 лїт (було їх 11.856) виносили 6,474.535 К.

З річних надвишок уморено кошти заложеня і орґанізациї, сплачено основний фонд (100.000 К), зложений при заложеню товариства, удїлено в рр. 1900 — 1902 звороти обезпеченним членам по 8% від премий, а в рр. 1903 і 1905 по 5%. Звороти членам виносили в 1900 р. 61.573 К, в 1901 р. 74.216 К, в 1902 р. 83.381 К, в 1903 р. 65.525 К, а в 1905 р. 91.400 К, разом 376.257 К.

Аґенти дістали за тих 13 лїт 807.742 К провізиї.

На публичні добродїйні цїли удїлено 40.314 К. Огневі сторожі і громади дістали 27.080 К нагород і запомог на пожарні прибори.

Вкінци замітити треба, що поліси „Днїстра“ принимає гал. Банк краєвий у Львові, буков. Банк краєвий в Чернівцях, гал. Каса ощадности і иньші більші каси ощадности в краю при гіпотечних пожичках.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць** оповіщує: З днем 13 мая с. р. зміняє ся розклад їзди поїздів сезонових ч. 3258 і 3260 на шляху Львів-Янів в той спосіб, що замість поїзду ч. 3258 (відїзд з Янова о годинї 7·35 вечером, а приїзд до Львова о 8·45 вечером) курсувати буде від 13 мая до 9 вересня щоденно поїзд ч. 3260 (відїзд з Янова о 8·15 а приїзд до Львова о 9·25 вечером), а замість теперішного поїзду ч. 3260 курсувати буде від 13 мая до 9 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята поїзд ч. 3262 (відїзд з Янова о 9·00 а приїзд до Львова о 10·10 вечером).

— Дирекция зелїзниць державних у Львові розписала лїцитацию на доставу коксу, вугля коксового і вугля до опалюваня помешкань на рік 1907. — Близші условя і формулярі оферт можна одержати в IV. бюрі Дирекциї. Речинець до вношеня оферт кінчить ся дня 15 червня о 12 годині в полудне.

Телеґрами.

Відень 15 мая. Комісия буджетова відбуде нинї вечером засїданє. На порядку дневнім стоїть справа підвисшеня платнї помічників канцелярийних і звіт субкомітету о конґруї.

Відень 15 мая. Poln. Corr. уповажнена заявити, що всякі вісти о якімсь компромісї межи Колом польским а правительством суть безосновні. Компроміс можна буде аж тодї уважати за заключений, коли его затвердить парляментарна комісия Кола польского.

Сараєво 15 мая. В копальнях вугля і зеліза в Зеници вибух страйк. Застановило роботу 1500 робітників. Межи страйкуючими а жандармами прийшло до бійки. Жандарми стрілили і убили 3 робітників на місци а 5 зранили. Один жандарм ранений. Вислано звідси дві компанії войска для скріпленя тамошної залоги.

Варшава 15 мая. Вчера вечером вибухла на ул. Маршалківскій бомба. Убиті: комісар поліциї Константинов і 3 иньші особи. Войско дало сальву, в наслїдок котрої 8 осіб було зранених.

Петербург 15 мая. (П. А.) Вчерашний день (1 мая ст. ст.) минув тут без особливших подій. Лиш у фабрицї Коєвлікова прийшло до розрухів і до бійки з поліциєю і козаками; 3 особи зранено.

Льондон 15 мая. Вчера лютила ся тут страшна буря і наробила великої шкоди. Нинї стоїть вода на улицях на півтора метра високо. Кілька мостів єсть ушкоджених і завалив ся мур на 80 метрів довгий.

— **Лише 1 корону** стоїть річник 1905 „ДОБРИХ РАД“. Зміст: 388 порад, 94 рисунків, 101 допитів, а 138 поучаючих афоризмів. — Річники з минувших лїт продають ся за половину цїни. — Передплата на 1906 рік 2 К. Адреса: „Добрі Ради“ — Стрілецкий Кут (Буковина).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

5 корон і більше
денного зарібку 5 корон.

Товариство машин трикотових до роботи домашної пошукув осіб так мужчин як і женщин до робіт трикотів на нашій машині. Проста і скора робота домова через цілий рік. Наука приготовляюча непотрібна. Віддалене не мае впливу. Роботи продаемо.

Товариство машин трикотових до роботи домашної
ТОС. Г. ВІТТІК і Сп. Прага, Петерсплац 7. I.—469.

Кредит особистий для урядників, офіцирів, учителїв і т. д. Самостійні товариства щадничо-позичкові урядників уділяють під найкористнійшими условями і на довголітні сплати позички особисті. Адреси консорциї подае безплатно Zentralleitung des Beamten-Vereines, Wien I., Wipplingerstrasse 25.

Інсерати
принимае
Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

БІЛЄТИ ІЗДИ
на всї зелїзниці
краєві і заграничні
Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Головна
Аґенция дневників і оголошень
у Львові
Пасаж Гавсмана число 9.
приймае
пренумерату на всї дневники
краєві і заграничні
по цінах оригінальних.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимае пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).